

Un llibre pòstum de receptes de Santi Santamaria sortirà el proper Sant Jordi

■ Regina Santamaria, fa balanç un any després de la mort del xef

REDACCIÓ/ACN
Sant Celoni

"Es respira un aire diferent perquè el Santi ja no hi és", ha explicat Regina Santamaria quan es compleix un any de la mort del seu pare. La filla del xef, però, assegura que la filosofia del restaurant Can Fabes de Sant Celoni no ha canviat, malgrat l'absència de Santi Santamaria. En aquest sentit, assegura que l'actual xef, Xavi Pellicer, també sent estima pels "productes naturals i de la terra".

Can Fabes ha tingut un 20 per cent menys de reserves durant aquest últim any 2011. Regina Santamaria, però, ho atribueix a la crisi

global i no a la mort del seu pare o la pèrdua de la tercera estrella Michelin del restaurant. Santi Santamaria va morir el 16 de febrer del 2011, ara fa just un any, durant un viatge a Singapur.

Regina Santamaria, de 26 anys, assegura que aquest últim any ha suposat un "màster accelerat". Amb la mort del pare, es va convertir en la responsable del Can Fabes de Sant Celoni, l'Evo de Barcelona, el Sant Celoni de Madrid i el Santi de Singapur. Santi Santamaria va morir d'un infart fa just un any, durant una visita precisament al restaurant de Singapur.

Regina assegura que, un any després d'aquests fets, Can Fabes segueix amb la ma-

teixa filosofia i indica que l'actual xef, en Xavi Pellicer, comparteix l'estima de Santamaria pels productes naturals i de la terra. La filla del xef impulsor de Can Fabes indica que l'única cosa que ha canviat al restaurant és "la interpretació dels plats" i "la forma de mostrar-los als clients", perquè això depèn de cada cuiner, destaca.

Regina Santamaria ha avançat que aquest proper Sant Jordi apareixerà un llibre pòstum del seu pare. Encara no se n'ha decidit el títol, però es tracta d'un recull de receptes i articles que va escriure el mateix Santi Santamaria abans de morir i que sortirà a la venda a finals del mes d'abril.

Regina Santamaria, filla de Santi Santamaria, a la cuina del restaurant Can Fabes a Sant Celoni (ACN)

D'altra banda, segons informa Montserrat Ponsa al seu blog personal, el cardedeuenc Jaume Rodri està preparant una escultura d'homenatge a Santi Santamaria que s'instal·larà a un espai

públic de Sant Celoni. L'Ajuntament, afirma Ponsa, d'acord amb una Comissió integrada per familiars i amics d'aquest cuiner que va portar el nom del municipi pels cinc continents, està elabo-

rant un projecte per a recordar al seu fill il·lustre desaparegut fa un any per dedicar un 'Espai Santi Santamaria' en un lloc visible per a tots els veïns i com a punt de trobada per recordar-lo.

TRIBUNA OBERTA

JOSEP M. ABRILLÓPEZ, Historiador

L'empremta d'Antoni Tàpies a Sant Celoni i al Baix Montseny

Tots coneixem l'estimació que Antoni Tàpies sentia pel Montseny i per Campins, on tenia el refugi. Cada tardor o hivern, fins i tot aquests darrers anys, ens havia acostumat a exposicions magnífiques després d'un estiu de treball al seu taller campinenc. El que potser no és tan coneguda és la vinculació del genial artista amb Sant Celoni, però hi va haver una època en què hi va ser força present. Anem a resseguir-ne les petjades.

Alfons Moncanut i Geli, enginyer industrial nascut a Figueres, era propietari d'una important fusteria a Barcelona a més d'empresari cinematogràfic de les sales Publicinema i Saló Rosa a la capital catalana. Estava casat amb Pepita Planas Mestres, cosina germana del pare d'Antoni Tàpies. Aquests representants de la culta burgesia catalana de l'època tenien una residència d'estiu a Sant Celoni, coneguda com can Moncanut o la torre dels til·lers, edificada cap a finals del segle XIX. La finca estava situada molt a prop del poble, però a l'altre costat del la via del ferrocarril, cap a la Tordera, al barri conegut actualment com de les torres, perquè també hi havia una altre gran edifici on passava els estius la família Matabosch. Can Moncanut va esdevenir l'Escola de Formació Professional Alfons Moncanut a partir de 1966 perquè el propietari, en morir sense descendència directa, va cedir la casa i els terrenys per crear una fundació benèfica i docent. Més endavant, la torre, mo-

dificada i ampliada com a centre educatiu, es va cedir a l'Ajuntament i, finalment, es va enderrocar l'any 2010. En el seu emplaçament s'hi ha construït el Centre de Dia Indaleci Losilla, un nou equipament ben necessari a la vila.

Aconsellat pel metge i els seus parents, Antoni Tàpies va començar a passar temporades a Sant Celoni per refer-se de la tuberculosi detectada el 1942, de la qual s'havia guarit al Sanatori de Puig d'Olena. S'establí a l'Hotel Suís, a la plaça de la Vila. Uns anys abans, el 1941, i engrescada també pels Moncanut, la família de Modest Cuixart, cosí d'Antoni Tàpies, va llogar una caseta al recinte de la Rectoria Vella per passar-hi els estius. Interessats per la música, la cultura i l'art, del qual eren col·leccionistes, Alfons Moncanut i Pepita Planas organitzaven grans vetllades amb familiars i estiuencs. Fins i tot alguns dels seus amics íntims feien estada a la torre la temporada estiuencs, com el doctor Jacint Reventós, gran amic del Picasso de l'època dels 4 Gats i metge de Tàpies. Aquest ambient cultural va afavorir la sensibilitat artística d'Antoni Tàpies i el seu cosí.

El jove del grup es relacionava amb altres joves del poble o que hi passaven les vacances, com els Cabarrocas, Barba, Riera... D'aquesta manera Antoni Tàpies i Modest Cuixart van fer amistat amb dos nois de la seva edat que tenien inquietuds per la pintura. Es tractava de René Metras i Lluís M.

Riera, que anaven a escola junts, al col·legi dels germans de La Salle. El reconegut galerista René Metras, mort el 1984, era fill de Charles Metras, colorista i estamador tèxtil francès originari d'un poble proper a Lió, que es va establir a Sant Celoni el 1934 per treballar a la fàbrica de tints i estampats de can Pàmies. L'altre amic celoní, Lluís Maria, era el fill de l'alcalde del poble, Josep M. Riera Alfaras, i més endavant va dirigir la Galeria Joan Prats de Barcelona. El 1944 els amics es van presentar al primer concurs de dibuix i pintura que va organitzar l'Ajuntament de Sant Celoni, per la festa Major de Setembre, i el va guanyar Modest Cuixart amb un retrat de la seva germana Maria Rosa fet amb sanguina.

Als estius de Sant Celoni Antoni Tàpies va conèixer Teresa Barba, la seva futura esposa. Allà van començar les excursions, les passejades, el festeig... La família Barba estiuencava al casal de la Rectoria Vella i els pares, Miquel Barba i Teresa Fàbregas, formaven part d'un grup d'artistes, músics, escriptors i gent del món cultural barceloní -anomenat la Colla- que feia trobades després de la guerra. Entre d'altres hi havia la pintora Olga Sacharoff, el seu marit, el fotògraf Otto Lloyd, el músic Eduard Toldrà... i alguns havien vingut a Sant Celoni convidats pel matrimoni.

Els ingredients de Dau al Set ja s'estaven cuinant... i Sant Celoni i el Montnegre van jugar el seu

paper en els inicis d'aquest grup innovador, d'influència dadaïsta i surrealista, que s'oposava al conformisme dels ambients artístics i culturals de l'època. L'estiu de 1948, any de creació de Dau al Set, els integrants, Joan Brossa, Modest Cuixart, Arnau Puig, Joan Ponç i Antoni Tàpies, acompanyats de René Metras, van passar alguns dies de vacances a can Riera de Fuirosos, convidats per Lluís Maria Riera, l'amic de Sant Celoni. Va ser una estada molt especial, gairebé surrealista, amb els sorolls misteriosos de la vella masia, les lectures de *Zaratustra* de Nietzsche i poesies de Brossa, els ensurts que es provocaven els joves amagant-se pels racons de la casa en la foscor de la nit... Irònicament, Arnau Puig va qualificar la trobada de "l'únic congrés del Dau al Set". Tot i no formar-ne part estrictament, René Metras i Lluís Maria Riera van ser uns bons puntals d'aquesta colla de pintors i escriptors, que volia recuperar l'avantguarda catalana anterior a 1939.

Enamorats del Baix Montseny, el 1956 Antoni Tàpies i Teresa Barba van començar a passar els estius a Campins, on van comprar una casa de pagès, can Canal. El 1963, consolidada ja la figura de Tàpies com artista internacional, va regalar a l'Ajuntament de Sant Celoni una litografia de 1962 que, des d'aleshores, presideix el despatx de l'alcalde i el 1977 l'Associació La Salle li va organitzar una exposició a la sala de la Caixa de Pensions.

El 1986 Antoni Tàpies va col·laborar amb la campanya *Salvem el Montseny*, organitzada per la Coordinadora per a la Salvaguarda del Montseny, i en va dissenyar el cartell. Més recentment la mostra *Antoni Tàpies. Cos i llenguatge*, produïda per la Diputació de Barcelona en conveni amb la Fundació Antoni Tàpies, va començar a itinerar a la Rectoria Vella, el 8 de març de 2003. La inauguració de l'exposició de gravats i escultures va comptar amb la presència de l'artista i la seva família. L'Antoni i la Teresa van retrobar un espai ben conegut des dels anys quaranta. Però no s'acaben aquí les empremtes de l'artista a Sant Celoni: en la darrera remodelació exterior del Racó de Can Fabes, del malaguanyat Santi Santamaria, s'ha col·locat a la façana de la casa antiga la reproducció d'una pintura que Tàpies va dedicar al cuiner. D'altra banda, els autocars de can Barba també s'ha decorat amb una reproducció del dibuix que l'artista va regalar als seus cunyats, Jordi Barba i Carolina Cortada, amb motiu del 75è aniversari de l'empresa de transport de viatgers, l'any 2000.

Per acabar, l'homenatge que Campins va dedicar al pintor el novembre de 2010. L'Ajuntament el va nomenar fill adoptiu del poble, es va batejar amb el seu nom el casal de cultura i se li va fer una exposició d'homenatge, organitzada per Xavi Plana i Lars Schubert, amb la participació de diversos artistes de la zona.